

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1939-1940.

SÉANCE DU 19 MARS 1940.

Proposition de Loi tendant à créer des impôts spéciaux à charge des étrangers résidant en Belgique.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'impôt le moins antipathique est celui qui, en apportant des ressources au Trésor, donne des avantages ou des garanties à la collectivité. C'est dans cet esprit que le groupe rexiste reprend une proposition déjà faite en mai 1938 et dépose une proposition de loi tendant à établir la taxation des étrangers exerçant le commerce en Belgique.

Revenant au chapitre des étrangers, nous rappellerons volontiers une constatation d'un Gouvernement précédent qui disait que l'étranger traversant la Belgique ou y séjournant se croyait vraiment dans une oasis. Les Belges, non sans raison d'ailleurs, ont peut-être une autre conception, mais nous ne serions pas étonnés que telle fut bien l'opinion de la plupart des étrangers. Leur nombre semble le démontrer, puisqu'ils sont plusieurs centaines de milliers. Par surcroît, tous ou à peu près tous ont une occupation lucrative qui, souvent, est difficile à déterminer. Le chiffre des naturalisations, pour un petit pays comme le nôtre, est très important. Des centaines de demandes sont accueillies chaque année.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1939-1940.

VERGADERING VAN 19 MAART 1940.

Wetsvoorstel tot invoering van een bijzondere belasting op de in België verblijvende vreemdelingen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

De minst tegenzinwekkende belasting is deze die aan de Schatkist inkomsten bezorgt en tevens aan de collectiviteit voordeelen of waarborgen biedt. Het is in dezen geest dat de rexistische groep een voorstel overneemt, dat reeds in Mei 1938 werd gedaan, en een wetsvoorstel indient dat ertoe strekt een belasting te vestigen op de vreemdelingen die in België handel drijven.

Terugkomende op het hoofdstuk der vreemdelingen, brengen wij graag in herinnering een opmerking van een vorige Regeering, die verklaarde dat de vreemdeling, die door België reist of er verblijft, zich werkelijk in een oase waant. De Belgen — en trouwens niet zonder reden — houden er misschien een andere opvatting op na, maar het zou ons niet verwonderen, moest deze wel de meening zijn van de meeste vreemdelingen. Hun aantal schijnt zulks te bewijzen, vermits er ettelijke honderdduizenden zijn. Bovendien hebben allen of bijna allen een winstgevend beroep dat vaak moeilijk te bepalen is. Het cijfer der naturalisaties, voor een klein land als het onze, is zeer hoog. Honderden aanvragen worden ieder jaar ingewilligd.

Hélas ! On ne nous en sait pas toujours gré. Trop de métèques exilés abusent de notre hospitalité. D'autre part, tout en restant radicalement hostiles à toute politique raciste, nous ne devons pourtant pas laisser trop généreusement s'implanter dans notre pays une multitude de gens de toutes races qui finiraient à la longue par altérer les qualités et les caractéristiques des nôtres.

Aussi proposons-nous de créer l'impôt du stage de naturalisation. C'est-à-dire d'exiger du candidat à la naturalisation, pendant une période décennale, ininterrompue, le paiement d'une somme annuelle de 500 francs.

R. BOON.

Helaas ! Men is er ons niet immer dankbaar voor. Al te veel verbannen vreemdelingen maken misbruik van onze gastvrijheid. Aan den anderen kant, ofschoon wij grondig gekant blijven tegen elke racistische politiek, moeten wij nochtans niet al te edelmoedig dulden dat er zich tal van lieden van alle rassen in ons land vestigen, daar zij ten slotte de hoedanigheden en de kenmerken van onze rassen zouden doen ontaarden.

Ook stellen wij voor de belasting op den naturalisatieproeftijd in te voeren. Dit beteekent dat er, gedurende een ononderbroken tijdperk van tien jaren, van den candidaat voor de naturalisatie betaling van een jaarlijksche som van 500 frank zou worden gevorderd.

Proposition de Loi tendant à créer des impôts spéciaux à charge des étrangers résidant en Belgique.

ARTICLE PREMIER.

L'étranger fixé sur le territoire du royaume et qui a l'intention de devenir citoyen belge par naturalisation, fera savoir à l'administration de la Sûreté publique qu'il s'inscrit au stage de la nationalité belge.

Il se présentera, muni de l'accusé de réception de la Sûreté publique, au bureau de population de sa résidence effective, à l'effet d'y faire transcrire son identité et la date de son inscription au stage, sur un registre d'épreuve de naturalisation.

ART. 2.

Chaque année, au renouvellement de sa carte d'identité, l'étranger pourra acquitter une redevance de l'import de 500 francs, pour la naturalisation éventuelle.

En aucun cas, sa demande de naturalisation ne sera recevable, s'il n'y est joint un extrait de registre d'épreuve de naturalisation, constatant qu'il a satisfait au paiement de dix redevances annuelles consécutives, ou qu'il a été dispensé, en tout ou en partie, de ce paiement pour cause d'indigence.

ART. 3.

La déclaration d'indigence totale ou partielle sera faite par le juge de paix, sur demande déposée au greffe, dans la forme ordinaire des demandes de *pro deo* de justice.

La déclaration d'indigence ne vaut que pour une année. Elle est renouvelée s'il y a lieu.

Wetsvoorstel tot invoering van een bijzondere belasting op de in België verblijvende vreemdelingen.

EERSTE ARTIKEL.

De op het grondgebied van het Rijk gevestigde vreemdeling, die het inzicht heeft Belgisch staatsburgerschap te verkrijgen, laat aan het Bestuur der openbare veiligheid weten dat hij zich inschrijft voor den proeftijd der Belgische nationaliteit.

Voorzien van het ontvangbewijs der openbare veiligheid, biedt hij zich aan op het bevolkingskantoor zijner werkelijke verblijfplaats, ten einde er zijn eenzelveigheid en den datum zijner inschrijving voor den proeftijd te doen overschrijven op een register van naturalisatieproef.

ART. 2.

Ieder jaar, bij de vernieuwing zijner eenzelveigheidskaart, betaalt de vreemdeling een retributie van 500 frank voor de eventueele naturalisatie.

In geen geval is zijn naturalisatie-aanvraag ontvankelijk, indien zij niet vergezeld gaat van een uittreksel uit het register der naturalisatieproef, waarbij wordt vastgesteld dat hij de betaling van tien achtereenvolgende jaarlijksche retributies heeft gekweten, of dat hij geheel of gedeeltelijk van deze betaling werd vrijgesteld wegens onvermogen.

ART. 3.

De verklaring van geheel of gedeeltelijk onvermogen wordt gedaan door den vrederechter, op verzoek neergelegd bij de griffie in den gewonen vorm der aanvragen van gerechtelijk *Pro Deo*.

De verklaring van onvermogen geldt slechts voor één jaar. Zij wordt desnoods hernieuwd.

ART. 4.

La présente loi n'est pas applicable aux demandes de naturalisation en cours.

ART. 5.

Un arrêté royal déterminera les autres modalités d'application de la présente loi.

R. BOON.

ART. 4.

Deze wet is niet toepasselijk op de loopende naturalisatie-aanvragen.

ART. 5.

De overige modaliteiten van toepassing dezer wet worden bepaald bij koninklijk besluit.